

сина си Гавраила Тѣ избѣгали въ тъмнината и по върховетѣ на Пиндѣ достигнали до българскитѣ прѣдѣли. Българитѣ загубили при Сперхей 1000 убити и 12000 плѣнени. За да се поправи отъ поражението, Самуилъ поискалъ миръ, но гърцитѣ нахлули въ българскитѣ земи, опустошавали ги три мѣсеца и се завърнали назадъ. Тогава Самуимъ влѣзълъ въ сношение съ папата, отъ когото получилъ царска корона. Слѣдъ това прѣнесълъ столицата си въ Охридъ, надъ езерото на който стърчатъ и до сега развалини на двѣ тогавашни кули.

При Сперхей Самуилъ билъ за пръвъ пѣтъ побѣденъ и оттогава военното щастие го изоставило. Византийцитѣ прѣвзели източна България и обсадили Видинъ. За да отвлѣче Василия, Самуилъ нападналъ ненадѣйно на Одринъ и го ограбилъ. Упоритиятъ императоръ не се стрѣсалъ отъ това, а продължилъ да завоюва единъ слѣдъ другъ силнитѣ български градове и обсадилъ Перникъ, но войводата Кракра му се юнашки опрѣлъ. Тогава императорътъ се завърналъ назадъ и водилъ дълги борби въ Азия, поради което Самуилъ започналъ отново да напѣдва.

Поражение при Бѣласица. — Последната и най-упорита борба между Василия и Самуила станала прѣзъ 1014 год. Самуилъ се укрѣпилъ въ единъ проходъ надъ Бѣласица. Напразно се опитвали византийцитѣ да отблѣснатъ Самуиловитѣ войници и да завзематъ прохода. Най-послѣ единъ отъ императорскитѣ полководци обходилъ отъ югъ часть отъ Бѣласица, изкачилъ се прѣзъ стрѣмнинитѣ и нападналъ ненадѣйно на българитѣ изотзадъ. Заградени стъ двѣтѣ страни на прохода, българитѣ били разбити и се прѣснали. Самуиловиятъ синъ Гавриилъ посрѣщналъ юнашки това нападене, сполучилъ да качи баща си на конь и да го отведе прѣзъ планината въ Прилѣпъ, а нѣколко хиляди отъ войницитѣ паднали въ плѣнъ. Но когато единъ отъ гърдкитѣ войводи се опиталъ да нахлуде къмъ Струмица, българитѣ го присрѣщнали въ една тѣсенина, убили го и изтрѣпали съ стрѣли и камъни по-голѣмата часть отъ войската му. Тогава императорътъ се убѣдилъ, че България не може лесно да се прѣвземе и се за-